

Underbilag 13.De samvirkende danske
Landboforeninger.

København, den 18. Juni 1927.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Skrivelse af 21. Februar d. A., Journal 19^s/26, har det høje Ministerium anmodet De samvirkende danske Landboforeninger om til Brug for Folketingsudvalget angaaende Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraften at ville besvare følgende Spørgsmaal:

- 1) Har Organisationen iagttaget, at der paa forskellige Omraader finder Prisaftaler Sted, saaledes at den frie Konkurrence udelukkes eller hemmes betydeligt, og hvorved et for højt Prisniveau opretholdes?
- 2) Vil Organisationen finde det heldigt og paakrævet, at saadanne Aftalers Virkning hemmes derved, at der som foreslaaet i § 1 gives det enkelte Medlem Adgang til selv at bestemme sine Arbejdsvilkaar, uden at Domstolene som hidtil kan idømme ham Erstatning og Bøder i Henhold til Prisaftaleforeningens Vedtægter?
- 3) Hvilke Konsekvenser vil Vedtagelsen af Forslagets § 1 om kollektive Aftaler have for Organisationen?
- 4) Finder Organisationen det paakrævet, at der lovgives saaledes (§ 3), at den Enkeltmand eller Organisation, der ved Boykotning, Blokade og lignende overfalder og økonomisk angriber og skader anden Enkeltmand eller flere i deres Erhverv, kan idømmes Erstatning for den forvoldte Skade og eventuelt tillige Fængsel eller Bøder?

I den Anledning tillader De samvirkende danske Landboforeninger sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

ad 1. At der eksisterer Prisaftaler, hvis Formaal er at udelukke eller hemme den frie Konkurrence, anser De samvirkende danske Landboforeninger for givet. Om der derigennem opretholdes et for højt Prisniveau, bliver naturligvis altid en Skønssag, men efter De samvirkende danske Landboforeningers Opfattelse er dette Tilfældet. Ofte har der derfor ogsaa indenfor Landboforeningernes Kreds været arbejdet paa at ophæve Virkningen af saadanne Prisaftaler, dels ved at benytte de paagældende Fag mindst muligt, dels ved at søge Fagets Arbejde udført paa anden Maade, f. Eks. derved, at unge Landmænd selv søger at opnaa den til Arbejdets Udførelse fornødne Færdighed. Eksempelvis kan saaledes nævnes, at der just i denne Tid indenfor de tre Landboforeninger i Københavns Amt er rejst en Bevægelse med det Formaal for Øje at paavirke Landsbyhaandværkerne, navnlig Smedene, til at anlægge en lavere Priskurant, hvilket man blandt andet har tænkt at søge opnaaet derved, at unge Landmænd uddannes i Hestebeslag, idet det navnlig er paa dette Omraade, at Uoverensstemmelserne mellem Landbruget og Smedene er for Haanden.

Det vil i det store og hele være forbundet med visse Vanskeligheder at paavise Tilstedeværelsen af saadanne Prisaftaler, idet disse indenfor Fag med kun et begrænset Antal Virksomheder vil kunne tilvejebringes og haandhæves alene gennem mundtlige Aftaler, og uden at Offentligheden faar noget Kendskab